

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันภาพยนตร์กลายเป็นสื่อที่มีอิทธิพลและบทบาทต่อสังคมมากขึ้น เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความคิดเห็น รวมทั้งสามารถเข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ได้ดี เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเพศ วัย หรือระดับการศึกษาของผู้ชม ยิ่งไปกว่านั้นสื่อภาพยนตร์ยังเป็นสื่อที่สามารถสอดแทรกข้อมูลข่าวสาร ในรูปแบบของความบันเทิงได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย¹

ภาพยนตร์จำแนกประเภทออกได้หลายประเภท เช่น ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์และจินตนาการ (Science Fiction and Fantasy) ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film) ภาพยนตร์ผจญภัย (The Adventure Film) ภาพยนตร์บุกเบิกตะวันตก (The Western) ภาพยนตร์แก๊งสเตอร์ (The Gangster Film) ภาพยนตร์ฟิล์ม noir (Film Noir) ภาพยนตร์เพลง (The Musical) ภาพยนตร์ตลก (Comedy) ภาพยนตร์ศิลปะ (Art Film) และ ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม (The Social Problem Film)

การจำแนกประเภทของภาพยนตร์ยึดถือส่วนประกอบของเนื้อหาเป็นหลัก ซึ่งส่วนประกอบดังกล่าวได้แก่ ลักษณะตัวละคร ความขัดแย้ง ฉากเหตุการณ์ แบบแผนของโครงเรื่อง และแก่นเรื่อง นอกจากนี้ ยังมีภาพยนตร์อีกหลายประเภทที่รวมอยู่กับภาพยนตร์ประเภทอื่นๆ เช่น ภาพยนตร์สายลับ ภาพยนตร์สงคราม ภาพยนตร์ชีวประวัติ ภาพยนตร์ลึกลับตื่นเต้น ภาพยนตร์สืบสวน เป็นต้น²

¹ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ของเยาวชนไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531), น. 1.

²กฤษดา เกิดดี, ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์คำ, 2547), น. 41-43.

หรือเป็นเรื่องที่เหนือธรรมชาติ และเมื่อภาพยนตร์สยองขวัญออกสู่ตลาด จะได้ผลตอบรับที่ดีจาก ปัจจุบันอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ได้พัฒนาในทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในด้านของเนื้อหาที่มีสาระ และความบันเทิง นำเอาเทคนิคคอมพิวเตอร์มาใช้ในการผลิตทำให้ภาพยนตร์เกิดความสมจริง รวมถึงนักแสดงที่มีคุณภาพในด้านของการแสดงมากขึ้น จากพัฒนาการของการสร้างภาพยนตร์ไทยดังกล่าวส่งผลให้ผู้ชมภาพยนตร์ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติหันมาสนใจ และให้ความนิยม ภาพยนตร์ไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ เพราะภาพยนตร์แนวนี้เป็น ภาพยนตร์ที่มีจุดขายที่ชัดเจน เมื่อกล่าวถึงภาพยนตร์สยองขวัญผู้ชมจะนึกถึงผี วิญญาณ ผู้ชม เสมอ ตลอดช่วงระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าภาพยนตร์แนวนี้จะทำเงินได้ทำรายได้สูงมาก แต่ก็ มีสถิติที่น่าสนใจอยู่ไม่น้อย

จากจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ฉายในปี พ.ศ. 2549 ทั้งหมด 42 เรื่องนั้น ประกอบด้วย ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film) อยู่ถึง 11 เรื่อง นอกนั้นเป็นภาพยนตร์ตลก (Comedy) 10 เรื่อง ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม (The Social Problem Film) 5 เรื่อง ภาพยนตร์สงคราม (Adventure Film) 6 เรื่อง ภาพยนตร์รัก (Romantic) 7 เรื่อง ภาพยนตร์เรื่องเล่า (History) 2 เรื่อง และภาพยนตร์การ์ตูน (Animation) 1 เรื่อง

จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเป็นภาพยนตร์ที่บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ต่างๆ ได้ให้ความสำคัญมากกว่าภาพยนตร์ไทยในแนวอื่นๆ ซึ่งดูจากรายได้ที่แสดงถึงผลตอบรับ ของการชมภาพยนตร์ ทำให้บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์หลายบริษัทได้หันมาให้ความสนใจกับการ ผลิตภาพยนตร์สยองขวัญ นอกจากนั้นการผลิตภาพยนตร์สยองขวัญยังใช้เงินลงทุนของการผลิตที่ ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ประเภทอื่น ซึ่งทำให้มีอัตราเสี่ยงต่อการขาดทุนที่มีน้อย กว่าภาพยนตร์ประเภทอื่น และยังสามารถทำรายได้ที่ดีอีกด้วย

ปัจจุบันได้มีการสร้างภาพยนตร์สยองขวัญออกมาหลากหลายแนวมากขึ้น เช่น ภาพยนตร์สยองขวัญตลก ภาพยนตร์สยองขวัญชีวิต ภาพยนตร์สยองขวัญที่เป็นตำนาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซากจำเจกับภาพยนตร์ในแนวสยองขวัญในรูปแบบเดิม และเพื่อเป็น การรองรับความต้องการของผู้ชมที่มีความหลากหลายมากขึ้น

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาพยนตร์ไทยสยองขวัญครั้งนี้มี จุดประสงค์ เพื่อนำผลของการศึกษามาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการผลิตภาพยนตร์ไทยแนว สยองขวัญ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด โดยการสำรวจความ คิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญที่ฉายในเดือนมีนาคม – เมษายน ปี พ.ศ. 2550 เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวมีภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญฉายมากที่สุดในรอบ 2

เดือนที่ผ่านมา โดยมีทั้งหมด 4 เรื่อง คือ ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตก เป็นภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญตลก ของบริษัทไฟว์สตาร์โปรดักชั่น ฉายวันที่ 8 มีนาคม 2550 ภาพยนตร์เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เป็นภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญตลก ของบริษัทอวอง ฉายวันที่ 15 มีนาคม 2550 ภาพยนตร์เรื่องแฝด เป็นภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญเขย่าขวัญ ของบริษัท GTH ฉายวันที่ 28 มีนาคม 2550 และภาพยนตร์เรื่องเปิงมาง เป็นภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญเขย่าขวัญ ของบริษัทพระนครฟิล์ม ฉายวันที่ 19 เมษายน 2550

ปัญหานำวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่ชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ เป็นอย่างไร
2. ความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งมี 4 เรื่องได้แก่ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง

นิยามคำศัพท์

ภาพยนตร์สยองขวัญ หมายถึง ภาพยนตร์ที่แสดงถึงความสยดสยอง อันเนื่องมาจาก ความตายและการฆ่าฟัน ตัวเอกหรือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็น ผู้ฆ่า หรือนักล่า มักจะเป็น ฆาตกรโรคจิต เป็นปีศาจร้าย เป็นผี เป็นสัตว์ประหลาด ตลอดจนสิ่งมีชีวิตที่มาจากต่างดาว หรือ เป็นสัตว์ร้ายซึ่งมีอยู่ทั่วไปในความเป็นจริง ในที่นี้หมายถึงภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้ จั้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะอาชีพ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นที่มีต่อการรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ หมายถึง ความคิดเห็นใน ด้านองค์ประกอบของภาพยนตร์ ได้แก่ แนวเรื่อง โครงเรื่อง บทภาพยนตร์ บทบาทการแสดง ฉาก เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า เสียง เทคนิคการถ่ายภาพ การกำกับการแสดง และการตัดต่อ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อนำผลการสำรวจมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมให้มากที่สุด
3. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจ ได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป